häwad. Suurem hulk arwab põllutööd wäga raskeks, mõned wiletsad endale teutuseks, kui wikati-lüsi ehk adra-kure tema kätte puutuks. Jüril oli kaks last, üks neljateistkümne aastane poeg, Kustaw, ja kaheteistkümne aastane tütar, Triinu nimi, kaks wanemat poega olid mõlemad kurja rõugede kätte surnud, kus sel aeal weel warju-rõugede paneminie rahwa teskil enamist aruline asi oli. Jüri esimene mure majasse astudes oli, elumaja ja hooneid nakkie korrale seada, kus igalpool wäga palju ripakile leidis, sest koht, mis wiimsel aeal puustus seisnud, tunnistas igaüks sammu peal, et peremehe käsi ja silm neist kaugel olnud. Juba esimesel kewadel istutas uus peremees mõne õuna- ja kirsi-puu marja-puu põesastega selusis õue aeda, ja paari tosinaid kenamaid metslehtispuid õue ümber warjuks, üteldes: „Puud kaswad rutumast kui inimesed! Ja kui mina ise neist u ei peaks saama, siis saawad lapsed ja laste lapsed inu weikest istutamise waewast kasu maitsema. Jätb taewane Isa mul elupäiwi, kes teab, kas siis ne täna istutud puulehtede warjus ma weel isegi aawal pääwal wäsind keha ei wõiks karastada. ühikene silm, mis igäs kohas ial kaugemale ei waata, kui oma lühikese elupääwade piireni! Mõnusam oleks igal tööl järeltulewat põlwe meeletuletada, mis läbi lapsed isa hooleliku wirkusest õnnistust saaksid.“ — Pikas mõisa teenistusses oli ta mõne saea rubla kasti nurka korjanud wanema päätwade tugiks, kus enam wõimalik ei olnud teenistust etewõta. Se rahakogu

andis nue elamise hakatusel igapidi wäga mõnusat abi. Jüri ostis paari hobusid, ühe mära ja ruuna, neli lehma, mõne lamba ja sea, et kui Jumal pisukest karja õnnistaks ja sigidust annaks, pärast kuskilt poolt enam puudust ei wõinud tulla. Pisuke mesipuu aed ehitati õue aea kõrwa, ühe weike ojakese ääre, mis õue alt möödawoolas ja weikest allika soontest lisa leidis, et wesi kõige pouasemal suwel seest ära ei kuiwanud. Mesilased armastawad wäga nii sugust ligistiku pisukest wee kohta. Kolm linnu-puud ostis peremees aeda, ja nimetas ühe naise teise poea, kolmandama jälle tütre õnne peale, et igaüks oma eest hoolt kanuaks. Pärast nimetud tallitusi hakas ta kõigest wäest sulase abiga põldu harima, mis wäga ärakurnatud ja lahja leidis, nõnda et esimesel aastal, kus weel ommast käest sõnnikut ei olnud, suurt wilja-saagi lootust ei wõinud olla. Endine lohakane elamine, mis kaua aega siin talus aset pidanud, andis kogemata sõnniku abi, misga enam poole kesa wõis täita, kuhu sügise rukid tahtis külwada. Igas kohas, hoonetes, kus mõnes paigas wast jala sügawusel põrand nähtawale tõusis, hoonete ümber, õue peal ja aedade ääres leidis Jüri wäga palju mädand risu ja puru, mis kõik wäljale weeti. Kus enne hau- ja puu-wirnad seisnud, seal oli palju mädand laastu, oksade ja okaste prügi maas, pealegi maapind prügi al audunud, nõnda et rohkem jala-sügawuselt rammusat musta mulda andis, mis põllule wiidi ja seal laiali pillutati. Kül naersid Kongla-mäe teopoisid mööda käies kutsari Jüri uutwärki põllukõutamist, aga päriskoha peremees ei pannud nende

Maa-rahwa Kasuline Kalender 1858